

PAULUS DE BOSKABOUTER

Midden in het grote bos staat op een heel stil plekje een oude hoge boom. Dat is de boom waarin Paulus, het boskaboutertertje woont. Hoewel het nog pas heel vroeg in de morgen is, wandelt Paulus al in de omgeving rond. Kabouters zijn altijd heel vroeg op. Hij stapt stevig voort en dat mag ook wel want hij heeft maar korte beentjes en iedere morgen doorkruist hij het hele bos. En geloof maar niet dat hij een plekje overslaat, want hij heeft een uitstekend geheugen!

Vervelen doet Paulus zich nooit want er valt een boel te zien in het bos. Hij weet precies welke bloemen gisteren nog in de knop waren en vandaag open moeten gaan en telkens als hij bij een bloem komt, neemt hij zijn pijpje uit de mond en snuift de heerlijke honinggeur op.

Maar niet alleen de bloemen kent hij, ook alle dieren van het bos zijn goede vrienden van Paulus en geen wonder, want hij staat altijd klaar om te helpen. Dieren staan even vroeg op als kabouters en hij treft dan ook Wipper, het konijn, aan die juist aan het ontbijt zit. 'Goeiemorgen, Wipper, smakelijk eten!' groette Paulus hem en Wipper kwam met een verheugd gezicht aanhuppen. 'Dag Paulus,' zei hij met de mond vol, 'blij dat ik je zie, kun je me even helpen, er zit een klit in mijn vacht, hier net op mijn rug en ik kan er zelf niet bij.' 'Welzeker, laat maar eens kijken Wipper' antwoordde Paulus en met een ernstig gezicht zocht hij de klit op en peuterde haar los. 'Het is al gebeurd hoor!' 'Dank je wel Paulus, je weet niet hoe lastig die dingen kunnen zijn!' 'O, ik weet er alles van. Gisteren zat er nog een in m'n baard.'